

Драги дневниче,

Успео сам! Али хајде прво да испричам како је било.

Све смо покушали. Све пробали. Ништа није успевало. Клечали смо, понижавали се, извињавали, али нису хтели да промене однос према нама. Нисам имао избора драги дневниче! Једино ми је преостала авантура са Хилари. Мислио сам да то неће бити могуће. Мислио сам да ће рећи – како Вас није срам, председниче! Зар мене, тако младу и наивну? Међутим, нисам посустао. Решио сам да идем на све или ништа. То јутро сам обукао своје најбоље одело, ставио омиљену колоњску воду, позвао Шапера и Крлета да ми дају пар стручних савета и пожурio у резиденцију. Хилари само што није стигла!

Знао сам да је ово најважнији дан мога живота и најважнији дан у историји наше државе. Све сада зависи од мене и мог шарма. Годинама сам вежбао, годинама се припремао. Овај успех ће бити споменик мом заводничком шарму, потврда и круна успеха моје политике!

Сећам се када смо разматрали алтернативе. Шта нам је чинити? Американци напосто не желе да нам пруже руку помирења. Тада сам схватио да Хилари нема алтернативу. Одмах сам назвао Обаму. Рачунам, схватиће ме, као председник председника и мушкарац мушкарца. Замолио сам га да пошаље Хилари. Желео сам да је боље упознам. Једино сам се бојао да јој се нећу допасти, просто не волим састанке на слепо. Мораћу да уредим собу, односно град, не могу ваљда у овај ћумез да је доведем. Одмах сам послао градске инспекције, чистаче и посматраче. Морам да покажем одлучност, моћ и ауторитет. Одмах сам послао жандармерију, интервентне бригаде, и све полицајце из провинције да за сваки случај обезбеде сигурност града од грађана.

Слетела је. Ухватила ме је паника. Али знао сам да морам и да могу. Борићу се. Немам

Хилари нема алтернативу

Пише: Милан Дамјанац
четвртак, 14 октобар 2010 20:38

избора. Једноставно, немам алтернативе. Дошла је. Стигла је!

О Хилари, љубљена моја! Нећеш одолети!

Приметио сам да је љубоморна на Била због споменика у Приштини. Где је Мештровић кад човеку највише треба, помислио сам. Београду недостаје споменик Хилари у њеној природној величини, од бар десет метара. Одмах сам јој предложио да јој узмемо меру за споменик. Предлог је одушевлјено прихватила. Прешли смо на тему политике, и тада сам видео да ћу морати више да се потрудим. Помињала је некакве разговоре, признања, добросуседске односе, аутономне регије...тада сам смогао снаге да јој уделим први комплимент. Похвалио сам њену жестину и правдољубивост. Овлаш ме је додирнула руком по колелу и насмешила се. Тада сам знао да ћу успети. Одмах сам затражио север Космета уз обећање да ћу је одвести на вечеру у Хајат. Чим сам то изговорио, стресао сам се. Јесу ли уопште средили Хајат? Шта ако се Хилари тамо не допадне? Ко зна на какав је она луксуз навикла! А где онда, забога? Одмах сам послао поруку Шулету да спреми хеликоптер. Ако треба, замолићу Јосиповића да ми изнајми Брионе на једну ноћ. Провешћемо божанствено вече!

Прокоментарисала је мој продоран поглед. Па оно, јесте, у праву је, одувек сам имао продоран поглед. Посебно долази до изражаја када скинем наочаре и љутито погледам око себе. Сви кажу да је изузетан и сви ме хвале. И ја сам похвалио њене доброћудне очи и заводљив израз лица. Осмехнула се. Напредујем, напредујем! Тада сам осетио да је прави тренутак за деловање. Отерао сам саветнике из канцеларије како бисмо разговор наставили у четири ока. Упитао сам је да ли је преболела Билово неверство. Бледо ме је погледала а затим се расплакала. Очекивао сам овакву ситуацију. Чак и челична лејди има слабе моменте. Устао сам са столице и загрлио је. Те невине очи су биле пуне суза...сетио сам се свих оних метака који су јој, по сопственом признању, умало одузели живот када је деведесетих слетала у БиХ. Српских метака. Одмах сам решио да је утешим: „Не брини, мила Хилари, нема их више. Ни војске, ни пушака, ни муниције“. Осећао сам се кривим због тог немилог догађаја који се није догодио и одмах сам се, за сваки случај, искрено и у име целокупног народа извинио. Упутила ми је значајан поглед пун разумевања. Тада сам знао да је то то. Уследила је романтична сцена – ја сам њој поклатио пар територија, а она мени обећање о брзим интеграцијама у америчку унију. Одмах затим смо отишли пред новинаре. Тада је рекла речи које сви дуго чекамо – да ће Србија бити лидер не само Балкана већ и целокупне Европе. И света и васионе, помислио сам. Успео сам! Осетио сам да ме тресе еуфорична грозница. Шта ће сад рећи суседи, сада када знају да ће Хилари све чешће, мада инкогнито, посећивати нову престоницу Европе, Београд?

Хилари нема алтернативу

Пише: Милан Дамјанац
четвртак, 14 октобар 2010 20:38

Састајаћемо се на Сави у предвечерје и причати о нама, о будућности, извињењима, Косову, евроинтеграцијама... добићу и наредних двадесет избора, захвални народ ће ми подићи споменик, а опоненти у странци ће прећи код Томе. Још само да изборим нешто и за Косово. И то ће доћи с временом. Услед емотивних траума америчког народа због последица бомбардовања, биће потребно мало времена како би и српски захтев за севером Космета мога бити размотрен. Нема проблема, могу ја да чекам. Не журим нигде, важно је само да је уживала и да сам јој се допао. Доћи ће она опет.

Коначно смо издејствовали чврст стуб српске спољне политике – Хилари!

Ево, и данас ме је звала. Гледам извештаје медија у којима помиње Србију као будућег лидера Европе, Србију као фактор стабилности, мене као поузданог партнера на Балкану.

Нисам знао да сам био тако добар.

П.С. Чујем да је отишла на Косово данас. Не бринем. Сигуран сам да Тачи нема оно што ја имам. Уосталом, Медлин Олбрајт би била љубоморна. Тачи је већ поднео једну жртву за албанско Косово, још једна би била превише.

Мислим, све зависи од стила облачења, понашања и искрености. А у свему томе, Тачи подсећа на Била. Значи, неће јој се допасти. Једино ме брине да јој не буде повређена сујета када буде видела Билов споменик у Приштини. Морам нешто да предузмет под хитно. Ако већ нема Мештровића, мораће Мрка да послужи. Ионако нема да ради нешто паметније. Подићи ћемо јој споменик поред Победника! Уосталом, ако смета, или заклања видик – срушићемо га, ионако подсећа на мрачна, насилна и крволочна времена која су остала иза нас.

Хилари нема алтернативу!